

[Annelise Gotfredsen]

dende var mindre interesseret i den forsyningssikkerhed, der så givet ville komme, hvis man også havde mulighed for at skaffe sig strøm på den måde, som har været omtalt.

Ministeren siger, at der ligger en accept af, at loven gælder for disse forhold, i, at vi prøver at ændre lovgivningen. Det er jeg ikke enig i. Det modstykke, der kunne være, er jo eventuelle sagsanlæg, som man så ville rode private selskaber og andre selskaber ind i. Hvorfor i alverden skal man dog kaste bolden videre på denne måde? Det rimelige er at søge at skære igennem og få en fornuftig ændring af loven.

Jeg vil sige til hr. Mølgaard, at det er rart at høre – det sagde hr. Mølgaard i sit første indlæg – at der stadig væk findes enkelte liberale kræfter tilbage i retsforbundet, som ikke er enige i det synspunkt, hr. Mølgaard fremførte. Jeg finder det aldeles urimeligt at kritisere os for, at vi prøver at overholde internationale aftaler, som man frivilligt er gået ind i.

Energiministeren (Poul Nielson):

Først til fru Annelise Gotfredsen, som også i sit første indlæg udlægger regeringens tilkendegivelse af sine synspunkter i sagen over for Elsam, som om det hermed er klart, at vi ikke må skaffe os billig strøm købt fra a-kraftværker. Det er præcis den – efter alt, hvad jeg har kunnet se, ret bevidste – lidt forkerte fremstilling af sagen, som gav anledning til en mægtig diskussion, idet man opfattede det, som om regeringens standpunkt også udelukkede et normalt fortsat samarbejde med udveksling af strøm mellem Elsam og de tyske kraftværker, hvad enten det er kernekraftværker eller ej. Ja, vi nåede endda helt til Bornholm, som hr. Niels Anker Kofoed ved, men at nå så langt forudsatte også, at vi tabte forbindelsen til sagens indhold. Det ved hr. Niels Anker Kofoed også. Jeg har haft en hel del besvær med at få rettet på fremstillingen. Vi har ikke afvist muligheden for aftaler mellem Elsam og det nordtyske elselsskab om eludveksling på almindelig købsbasis, sådan som det hidtil er foregået. Det antyder fru Annelise Gotfredsen i et vist omfang, selv om jeg godt vil medgive, at fru Annelise Gotfredsen ikke var helt præcis på det punkt. Men for en sikkerheds skyld og i

betragtning af, på hvilken baggrund en del af debatten bevidst har været kørt, har jeg ikke villet undlade at nævne det her.

Der er tale om, at vi af hensyn til fordelene ved udveksling af strøm bestemt ønsker at fortsætte med det samarbejde, der er, men en binding af investeringsmidler eller en egentlig investering aktualiserer spørgsmålet om det samlede styringssystemets gennemhulning eller ikke-gennemhulning.

Det bringer mig til at svare på hr. Niels Anker Kofoeds sidste spørgsmål. Han tager mit foregående svar og går et par skridt længere ad den vej, hr. Niels Anker Kofoed gerne vil, men det er ikke sikkert, at den vej er korrekt. Jeg mener, der bestemt er god grund til at se på § 4 i elforsyningsloven. Her har vi i ret bred enighed i folketinget stillet bestemte krav op, når det drejer sig om produktion, baseret på kernekraft, af strøm, bl. a. et krav om, at det skal være et enhedselskab, der skal være organiseret på en bestemt måde, som forudsætning for, at man kan få bevilling til produktion af kernekraftstrøm. Derfor ville der i givet fald i forbindelse med det af hr. Niels Anker Kofoed berørte skulle foretages overvejelser om, hvorvidt produktion her i landet eller i udlandet, men hvor danske elvirksomheder er involveret, skal være baseret på, at der skal være etableret et enhedselskab for så vidt angår den danske deltagelse, inden den deltagelse i kernekraftelproduktion vil kunne opnå godkendelse. Det er et hensyn, der er lagt ind i loven fra 1976, først og fremmest for at vi myndighedsmæssigt, kontrolmæssigt, sikkerhedsindsigtsmæssigt osv. kan have et enhedselskab, hvor ansvaret for driften er placeret. Det spørgsmål mener jeg ikke er helt afklaret. Jeg tør ikke og har ikke i denne sag turdet sige, at det skal være organiseret først, men det er oplagt, at da vi ikke har truffet principbeslutning, vil der aktualisere sig en diskussion om, hvorvidt også § 4 vil skulle være opfyldt, uanset om det er produktion i Danmark eller uden for Danmark af kernekraft.

Men allerede § 5's krav med hensyn til styringen af investeringerne, som skal samordnes, har været tilstrækkeligt grundlag til at gøre sådan, som vi har gjort i denne sag. Jeg nævner kun dette, fordi hr. Niels Anker Kofoed mente at kunne drage håndfaste konklusioner og gå et par skridt længere, end jeg mener sagen faktisk muliggør.